

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu : **M. M. K.**,
bývajúci N., proti žalovanému : **Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom
spravodlivosti Slovenskej republiky**, Župné námestie č. 13, Bratislava, **o súdnu
rehabilitáciu**, pôvodne vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 6 Nc 212/1991
a teraz pod sp.zn. 17 C 267/2007, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu
Bratislava III z 28. augusta 2003 sp.zn. 6 Nc 212/1991

t a k t o :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III uznesením z 28. augusta 2003 č.k. 6 Nc 212/1991-5
zastavil konanie týkajúce sa súdnej rehabilitácie z dôvodu, že podanie žalobcu nemá
náležitosti návrhu na začatie konania v súlade s ustanovením § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O.s.p.
Poukázal na to, že dňa 13.3.1992 vyzval žalobcu na doplnenie návrhu v súlade s písomným
poučením, s tým, že bol poučený, že ak v určenej lehote písomné podanie nedoplní a súd
nebude môcť vo veci konať, konanie podľa § 43 ods. 2 O.s.p. zastaví. Žalobca na výzvu
nereagoval, podanie v súlade s poučením nedoplnil.

Proti uzneseniu prvostupňového súdu podal včas dovolanie žalobca, ktoré však
náležite neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým skúmal, či vôbec môže konať
o mimoriadnom opravnom prostriedku žalobcu proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Dospel

k záveru, že konanie o dovolaní žalobcu treba podľa § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. zastaviť.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. účastník môže dovolaním napadnúť iba právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Odvolacím súdom je krajský súd, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu (§ 10 ods. 1 O.s.p.) a Najvyšší súd Slovenskej republiky, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je spôsobilým predmetom dovolania a nemožno ho dovolaním napadnúť ani v prípade, ak by konanie okresného súdu vykazovalo procesné vady vymenované v ustanovení § 237 písm.a/ až g/ O.s.p.

Dovolanie proti jeho rozhodnutiu je preto vylúčené a Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na jeho preskúmanie.

Prvostupňový súd vyzval žalobcu uznesením z 28. júla 2009, ktoré prevzal dňa 6. augusta 2009 na odstránenie väd podania s poukazom na § 42 ods. 3 O.s.p. a § 241 ods. 4 O.s.p., žalobca však svoje podanie nedoplnil a vady neodstránil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, vychádzajúc preto podľa obsahu podania žalobcu, ktoré označil ako dovolanie proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 28. augusta 2003 č.k. 6 Nc 212/1991-5 dospel k záveru, že nie je daná jeho funkčná príslušnosť na jeho prejednanie.

Nedostatok funkčnej príslušnosti súdu na prejednanie veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie v zmysle ustanovenia § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. zastavil.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 243b ods. 5 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2010

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová